

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Perhonorificum esse servo, Domini sui vestibus atque insignibus indui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

sensus, qui sese altius in ejus intima penetrarunt, & (Apostoli phrasi) sensum Christi habuerunt. Ut vel hinc valeas, mi Lector, experimentum capere, num inter ejus servos aliquo loco sis, aut in ejus schola aliquousq; profeceris; videlicet, si pati ames, si conterni, vexari & affligi cupias, demum si communicans Christi passionibus, gaudeas. *Si quis autem spiritum Christi non habet* (inquit Christo concrucifixus Apostolus) hoc est: si quis in se non sentit ac experitur eosdem sensus, affectus, studia, quæ Christus in se habuit, & secutus est; *hic non est ejus*; ad ipsum propriè non pertinet; non est in servis aut discipulis ejus numerandus. Quod si Christi non sumus, cujusnam erimus? Ah! quando tandem Christi esse servi & discipuli incipiemus?

1. Cor. 2.

Rom. 8.

§. 2.

Perhonorificum esse servo, Domini sui vestibus atq; Insignibus indui.

AD hæc quæ dixi confirmanda, accedit & ista consideratio. Nam cum ita usu comparatum sit, ut nobilium aut magnatum famuli, certum seu colorem, seu modum vestis habeant, quo insigniti, de eorum esse familia intelligantur: ita in re præsentem censendum est, hoc esse certum ac proprium familiarium Christi insigne sufferre libenter adversa. Proinde, ut illi qui in Regis aut Principis viri famulatu sunt, gloriari solent eorum notis & insignibus, præsertim si ipsos Principes ipsdem uti ac delectari videant: ita nos oportet, cum illo fideli Christi servo, gloriari in eruce Domini, & placere nobis in infirmitatibus nostris, in contumelijs, in necessitatibus, in persecutionibus, in angustijs pro Christo: quod istam sciamus esse certam notam, ac velut vestem familiæ Christi propriam, quam & ipse sibi circumdederit, paupertate nostrâ ac miserijs sese involvens, non jam lumi-

Gal. 3.

2. Cor. 12.

ne amictus & gloriâ, sed circumamictus & circumdatur firmitate.

*Kxam. c. 4.
s. 44.*

Præclare igitur S. Ignatius noster, filios suos admonet si in spiritu proficere, & serio Christum Dominum nostrum sequi velint, oportere eos amare, & ardentè exoptare ea quæ ijs quæ mundus amat & amplectitur, omninò contraria sint; indui nimirum, inquit, eadem veste ac insignibus Domini sui; adeòq; paratos esse, etiam contumelias atque injurias quaslibet pati: eò quòd exoptent assimilari ac imitari aliquo modo, Creatorem ac Dominum nostrum JESUM Christum, ejusq; vestibus & insignibus indui, quandoquidem illa ipse propter majorem profectum nostrum spirituale induit. Et ecce illum S. Bonaventura loquens de paupertatis & afflictionum tolerantia: Et hoc debet, inquit (scilicet DEI servus) maximum reputare, quòd Rex Regum & Dominus dominantium, Christus, sic servum vilissimum suis dignatur induere vestimentis, & sibi lutum fœtidissimum simile.

*P. 2. stim.
c. 1.*

Et vide si non his congruant illa Christi verba ad filios

Matt. 10.

Marci 10.

Zebedæi: Calicem quidem meum bibetis, & baptismo quo ego baptizor baptizabimini; seu (ut Arabicus) & tintura meâ tingemini. Quasi nempe hæc sit tintura Christi, immo scilicet in afflictionum balneum, hi ejus colores, hæc insi-

1. Pet. 4.

gnia: quibus digni habiti, beati eritis (ut S. Petrus ait) quoniam quod est honoris, gloria & virtutis DEI, & qui est ejus spiritus, super vos requiescit. Hæc enim summa est, ex Sanctorum sensu, quæ nobis in vita obtingere possit felicitas, & quam solam (ut ita loquamur) beati de cælo nobis invident; pro Christo pati, & cum Christo, eadem cum illo velle indui, immò ipsum Christum Crucifixum induere, & (ut de Martyribus ait Beatus Cyprianus) Christi consortem & còparem esse, aut (quæ deniq; phrasis est Sanctorum Confessorum apud eundem) Collegam passionum cum Christo consistere.

*De laude
Martyrij.
Ep. 25. al. 26.*

Quapropter, sed alio loco de hoc ipso agens, supra *Hom. 8. Ep-*
 laudatus Chrysoſtomus: *Hoc magnus est honor (inquit) hoc* *hes.*
est gloria que omnia exuperat. Si ipse, qui propter me factus est
ſervus, & evacuavit gloriam, non adeò exiſtimabat ſe eſſe in
gloria, ut quando pro me agebatur in crucem; quid me oportet
pati? Audi enim ipſum: Glorifica me, inquit, tu Pater.

Qua proinde tantâ tamq; inæſtimabili gloriâ, cùm ſeſe
 indignos cenſerent Crucifixi diſcipuli, quanquam aliquid
 pro Chriſto pati votis omnibus expeterent, hanc tamen à
 Deo felicitatem vix ſibi ſperare audebant. Vnde vox illa
 fertur S. Martyris Ignatij: *Eligo pati, ſed nescio an dignus*
ſim. Et Seraphicus Bonaventura, ad hoc (uti appellat) ex-
 cellentiſſimum donum poſtulandum à Deo nos provocans:
Non dico (ait) quòd tibi dabit pati; quia non omnibus concedit *P. 2. ſim. c. 6*
hoc: ſed tribuet tibi velle pati. Et fortè, ſi dignus fueris, etiam
iſtud dabit tibi. Ita S. Bonaventura. Quibus conſonans Læ-
 tientiſis Abbas: *Pati pro Deo (inquit) res tanta dignitatis eſt,* *Inſtit: ſpirit:*
ut homo jure ſe reputare debeat indignum eo honore. *c. 8.*

Rectè igitur Venerabilis Joannes à Cruce vir ſanctus, è *Vit. 5. 8.*
 Patrum Carmelitarum excalceatorum familiâ: qui cùm ante
 Chriſtum crucifixum orans, audiſſet ab eo: *Joannes quid*
vis pro laboribus? generoſè reſpondit: *Domine pati & con-*
temni pro te. Quippe qui hanc cenſeret ſummam expeten-
 dorum in vita; neque majus ullum à Deo immortalis bene-
 ficium homini mortali offerri aut deferri poſſe. Rectè &
 inſignis Dei ſervus ex ordine noſtro Franciſcus Cajetanus,
 qui ad materteram religioſam, in eandem ſententiam ſcri-
 bens, ita loquitur: *Ex tuis litteris de tua infirmitate cognovi:*
quaſo DEUM, ut eam tibi velit eſſe perpetuam. He enim ſunt *Vit. c. 20.*
genuina nota ac inſignia ſervorum DEI; qui pro ſua immenſa
bonitate, me tali aliquâ infirmitate afficere, magno meo bono
ac ſolatio, eſt dignatus. Sic ille: ſed verbis, extra crucis
 ſcholam aut familiam, obſoletis & barbaris, & pennâ non
 niſi

nisi de Crucifixi latere intincta. Alioqui enim quænam ista est scribendi formula? aut quàm insolens & inusitata ægri consolandi ratio? Veruntamen discipuli crucis sensibus inter se congruunt, & aliter ac mundus, de rebus hujusmodi philosophari, hoc est, sentire ac loqui, in Crucifixi schola didicerunt.

Quibus confirmandis ac concludendis, consentienti profero DEI servam, in eadem schola apprimè eruditam. *Cap. 61.* Angelam Fulginiensem, quæ quodam loco ita loquitur. *Anima, si attendat ad dilectum suum JESUM, & habere sitillam amoris, non deberet querere aliud lucrum, nec alium statum in isto mundo, nisi illum quem ipse habuit; scilicet doloris & angustia & afflictionis. Et hæc esset (subjungit) tota consolatio ejus.*

CAPVT VII.

Unumquemque nostrum Christi cruci, aut ipsi Christo, tanquam surculum, inferi oportere.

Hactenus Candidatum patientiæ, ut Crucifixi seu discipulum seu servum consideravimus: quem ipsum nunc superaddimus ipsi Christo veluti surculum inferendum esse, sed eodem semper proposito. Ut nimirum istud intelligatur, quantopere congruens aut necesse sit, hominem Christianæ perfectiõnis studiosum, in eisdem cum Christo crucifixo sensus transire: quod tantò ampliùs demonstrabit præsens consideratio, quantò familiarior est atque intimior surculi cum trunco cui inseritur, quàm aut discipuli cum Doctore, aut servi cum Domino, necessitudo.